

אנשי הפועל באו למגרש ואפילו לא חלמו לנצח אותנו. כאיזה חולצות הם באו? כמו החולצות של סנדורלנד, אף על פי שהם עוד לא דומים לסנדורלנד. אחי חיים, המשחק כחלוץ מרכזי בהפועל תל-אביב, אמר לי לפני המשחק: "נתן אחת שני גולים ואני אתן שני גולים, הלאו והיהו תיקו שתיים שתיים".

... שופטיקו כזה. כשהתחיל המשחק, חק, הענין נראה אחרת. הפועל משחק כל שנה עם הרכב אחר; אין לו אף פעם הרכב קבוע. מה שיש להם זה כושר גופני טוב, וזה עוד להם להפגין הפעם. במחצית הראשונה הם היו רוצים יותר טובים מאי-תנו. קשה היה לנו להתרבל למגרש, מפני שבמים הכדור כל הזמן מרמס. הוא אף פעם לא נשאר איתך, אלא הולך לאן שרוצה. אחרי שמקבלים שלוש אחד, קשה להתחזק. הפועל התחילו לשחק כאילו הם מפחדים שנגנוב להם את הנצחון. הייתי על ידי השער שלהם, והכדור התחלק שם ב-3:1. רצתי אל הכדור וחודרתי חשב שהייתי כדור אציל ותפס את רגלי בשתי הידיים שלו. השופט פסק פנדל, ושחקני הפועל רצו שהפנדל יבעט בדיוק מאמצע שולית מים גדולה. היה שמח שם. הפועל שפכו מים על הכדור ושחקני מכבי הוציאו את הידיים. בכל זאת הקטנו את התוצאה ל-2:3. אחר כך היתה ערוביה עליי השער שלהם, והכדור נעמד אחרי המגנים. הספקתי עוד לדחוף את הרגל ולהכניס גול. אנשי הפועל אפילו לא רצו לשופט לצעוק שזה מצב נבדל, אבל הוא פסל את הגול. אני הייתי במקום ואני חושב שגול כזה לא יכול היה להיות ממצב נבדל.

אם תשאלו אותי, או במשחקים מכריעים כמו זה, צריכים להעמיד שלושה שופטים מהטובים -- שלושה קנונים שהחלטה של שופטיקו תהיה כמו של השופט הראשי, כפי שזה נהוג באנגליה. במקום זה, שמו לי איזה שופטיקו שעוד לפני שבעטתי, כבר היד הימנית שלו היתה מכוונת לכחן השער, ולא לכינת הקרן. חודרתי ואשר בלוט היו הכי טובים על המגרש. חודרתי עזר כמה כדורים נהדרים, שרק הוא יכול לעצור כאלה. אמציה לקנן בין, ששאר עלי, שמר יותר על הכדור מאשר עלי. חוץ מזה, גם לא הלך מול הכדור פגע יותר בקורה מאשר בשער. אבל מה שלא היה, אין זה הוגן לכינת חוב כמו עתון הספורט, שכתב רשימה על המשחק, שהיתה כתובה ביד איש לא אויבקיטיבי. חבל שאין לי את העתון מן הזמן שניצחנו את הפועל. נדמה לי שאו הקדישו למשחק בדיוק חצי המקום מזה של עכשיו. ולכל האוהדים שלנו, אני רוצה עוד להגיד: אין דבר. המשחק הזה עוד לא קבע את ההיסטוריה, ותהיה עוד הודמוניות לגמור חשבונות. הכדור עגול, כפי שאתם יודעים.

תדרין

מאורעות אלה מתוך מאורעות הספורט של השבוע הבא, עשויים לעניין את חובבי הספורט:

● הפועל פ"ת - הפועל תל-אביב (פתח תקוה): מנגש הפועל: שבת (2.30) - לאחר נצחונה המשכנע של הפועל תל-אביב על מכבי תל-אביב, יהיה במגש של שתי הקבוצות הפועליות ענין מיוחד. למעשה יהיה זה קרב בין שני המאגנים הזרים, גיבונס האנגלי ואויבונצ'יק היווניס לבי.

● מכבי חיפה - מכבי תל-אביב (חיפה): איצטדיון עירוני: שבת (2.30) - למרות העדיפות האיכותית של הקבוצה התל-אביבית, עשויה מכבי חיפה המפגרת בדירוג אחרי אחותה תל-אביב בשלוש דרגות, להפתיע על מגרשה.

● מכבי רחובות - הפועל מח'נה יהודה (רחובות): מנגש מכבי: שבת (2.30) - מפגש כדורגל זה היה המעניין ביותר משחקי ליגה, אי. שתי הקבוצות נמצאות בין ארבע הקבוצות הנאבקות על הבכורה בליגה זו.

● אוסטריה וינה - מכבי תל-אביב (רחובות): איצטדיון עירוני: יום ד' 30 בינואר: (3.30) - יהיה מפגש הכדורגל הבינלאומי הראשון בעונה זו. הקבוצה הישראלית מן הטובות בליגה האוסטרית, עז' רכת עתה סיבוב בתורכיה. בשורותיה של אוסטריה נמצאים ששה שחקנים שייצגו את הנבחרת הלאומית של אוסטריה במשחקים בינלאומיים.

כדורגל המשחק של השנה

השופט שרק את שריקת הסיימ. חמשה אלפי הצופים קמו על רגליהם, ונשארו עומדים בדרך כלל ממחרים אותם צופים להימלט מתוך לגדרות האיצטדיון, חמש דקות לפני תום המשחק. אולם השבת, ב' מגרש באסה כיפוי הם עמדו כחמש דקות אחרי סיום תחרות הכדורגל בין הפועל ו' מכבי תל-אביב, בשקט, וללא תזוזה.

היתה זו תגובה של תדהמה והשתוממות בסיימו של הרדכי הגדול, שנשתיים במפ' תיע בנצחון הפועל 4:2, ושהיה ללא ספק המשחק של העונה ואחד המשחקים המתורנים והמרתקים של השנים האחרונות, המשחק אינו מתוח - מותחים אותו! פסק צופה שכינה לקוסס את כל צפרני אצבעות ידיו. על המגרש הבוזי והמכוסה שלוליות מים, למרות שלא הוצף הפעם כי בשבת שעברה, עסקו אותה שעה 22 כדורי רגלים ושופט במאבק איתנים, שהיה מר-ציא מכיליו את האיש השלח ביותר. חלום שהתגשם. למרות מזג האוויר הגשום ושלוליות המים, החל המשחק במא' בק כמעט שקול, כשחלוצי הפועל מתקיימים ללא הרף, וכדורגלני מכבי מבקיעים את השער הראשון. המחצית הראשונה הסתיימה עם תוצאה 3:1 לזכות הפועל, כשהשערים מה יותר תוצאה של הבוק והשלוליות מאשר יכולת השחקנים.

המתיחות האמיתית החלה במחצית השנייה. אנשי הפועל, שהתוצאה אשר השיגו יתרוונה בעיניהם דמונית, ניסו לשמור על הכדור בכל מחיר. בכל הזדמנות בעטו את הכדור כל פעם שזה הגיע לידיהם, לעצבנותו הכללית של הקהל.

במצב זה היתה התפרצות של אלימות רק דבר טבעי. כל השחקנים ללא יוצא מן הכלל, שכחו לפתע את כל כללי ההגיונות הספורטיביים. תופעה שהסתיימה בהי' צאתו של שחקן מכבי יונה פוסק מהמגרש, אחרי שהטיל כדור מלא בוך בפניו של מיכאלוב, איש הפועל. היה נדמה שעוד מעט תפרוץ מהומה דרום-אמריקאית אופיינית, בה יקחו חלק הקהל, הכדורגלנים וגם השופטים. רק זנס פלאי שמיים, שהתבהרו לפתע, הביאו את המשחק לסיימו ללא פצוע אחד. לכדורגלני הפועל, היה הנצחון הראשון מזה שבע שנים על יריבתם התמידית בב' חזנת חלום שהתגשם. הם חיבקו זה את זה בתום המשחק והתנשקו ללא הרף. אולם יותר משהיה זה חלום שהתגשם, היתה זו הוכחה ברורה שנצחון הוא לפעמים יותר תוצאה של רצון ושאפה, מאשר של יכו' לט וגסיון.

למה הפסדנו?

על משחק הכדורגל המרכזי של השבת, שתוצאותיו המפתיעות הפכו למשחק של השנה, כותב שייע גלזר:

נכון, שלא נעים כל כך להפסיד. ביחוד זה לא נעים לקבוצה שתמיד מנצחת. ומי שמטיר את מכבי תל-אביב הרבה זמן, יודע שאצלנו לנצח זה דבר רגיל. אבל אצלנו יש קהל כזה, אני פשוט משגע מהם. כשאנחנו מנצחים קבוצה, ואפילו כשניצחנו את הפועל תל-אביב בשנה שעברה, עצמים 3:0, לא היה כלום. אבל פעם אחת הפסדנו, תיכף הקהל עושה לכם שמח. כולם מתחילים לצעוק: אתם לא יודעים להפסיד!

מי לא יודע להפסיד? אנחנו יודעים להפסיד וגם לנצח. אני לא אומר שאנחנו כבר יודעים את האליפות, אבל אתם יכולים לה' לזכות בזה. שנהיה בין אלה שלוקחים, מומן שאני משחק במכבי קרה רק פעם אחת שלא לקחנו את הגביע ואת הליגה. ככה; לקחנו תמיד. והייתי שואל את הפועל שחיכרו לי בכלל מתי הם לקחו בפעם הי' אחרונה את הגביע והליגה? אז מה כל הי' רעש?

בעצם הם לא היו יותר טובים מאיתנו. אבל הגיע להם לנצח הפעם, מפני שהם נלחמו יותר. כל הלילה לפני המשחק ירד גשם, ולא ידענו אם משחקים בכלל. כשבאנו למגרש, יצאתי לראות אותו ותיכף ראיתי שלא ילך שר. ביחוד לנו, שאנחנו משחקים תמיד ב' פסים קצרים, יהיה זה קשה לשחק במג' רש שכולו מים. במים קשה ללכת פסים, וצריכים להילחם קשה בשביל להרויח.

אם יש לה דעה מסוימת על מדורי, הרי על עצמה יש לה דעה טובה למדי, אם כי היתה רוצה שיחשבה להספכת. קומתה, אומרת היא, תמיד, שעה ו' עיניה שחורים, וחיצוניותה נאה. היא מח' זיקה בינה תעורת בגרות חוצלארצית, עובדת במקידות, ואם לא מצאה עדין את שהיא מבקשת, הרי זה משום ש' אופייה קשה, סבורה היא. את גילה לא מסרה לי, אך לעומת זאת ידעה לציין את גילו של זה שירצה לכתוב אליה: 35-30. השכלתו ועמדתו החברתית חשובה, מדגישה היא. לא אתפלא אם בהשכלה היא מתכוננת למכונית.

דרך בורמה

חיני, רואה אני, טרם סר בעיני בני ההתישבות העובדת. הפעם יש באמתח' תי שתי ציפורים נדירות באמת (11/46/1006). לא בלבד שהם קיבוציניים, כי אם נוסף לזאת יוצאי ארץ אכזונית כי בורמה. הם אומרים לי כי "מראן החיצו' גי, דתן, גזען ומעמדן" של הנערות בנות ה-19 שכתובנה אליהם, אינם משנים להם. הם רוצים תמונות כבר במכתב הראשון.

ואם הם כותבים עם מעט שגיאות כי עברית, הרי עושה אותם דובר לאכווטים יותר, לא כן? לעומת זאת, טוענים הם שהינם ידענים באנגלית, גרמנית, הודית, סינית, יפאנית ובורמוזית.

הסיפוס שלי

אורי, מוצא תמונה זו, לא מסר את שמו הטל וכתבה, אולי משום שחיה נרגש כל כך. לא בלי סיבה. תמונה זו נמצאה עליידי ביקוס צב' אי שנשכח עליידי מרמסיס במכונית, לפני חצי שנה. כל חח שאני יודע על נערה זו הוא שהיא כתובת צבאית. איך, למה ומדוע - אל נא תשאלו. רק מצאי לי אותה. שכחתי - בבקשה...

כשמה בן היא

אורית (1006/1147) אומרת מיד בתחילה שלא אחשוב, חלילה, שהיא נזקקת למדורי. יש לה הצלחה חברתית גדולה מאד. היא פשוט רוצה לראות מה יצא מזה. זה בעצם מנוחך להשתמש במדור שלי, אך היא פשוט סקרנית. טוב, נו.

ובכן, היא בת 16 (וחצי), לומדת כי קיבוץ, אך מכירה את חיי העיר, אוהבת לטייל ולראות הצגות תיאטרון ואפילו משתייכת לחוג הדרמתי המקומי. היא אוהבת גם לרקוד ולהשתעשע ולעשות מעשי קונדס ואומרת שאומרים עליה ש' כשמה בן היא (עליזה).

היא רוצה להתחזק בכתב אל צעיר בן 22, לו תססר על יתר תחביביה, ביני' הם ספורט.

הספמתי כבר, בימי חלדי, לשמוע וי' דויים של לבבות שלמים ושבורים, ולי' כות למחמאות, הסמעות, בקשות וכל חשאר. לאחרונה עלי לקרוא גם חלומות. אך כלל לא איכפת לי אם יהיו כולם כמו זח שאני מביאה לפניכם. פשוט מרני' נו לבלב פעם מכתב כל כך שונה מכל חשאר.

בן" בקול צרוד

והריהו לפניכם, מכתבו של (11/44/1006):

... מוצאישבת. בחוק - לילה גבוה וצונן. בפנים - כורסה רפודה הכורעת חתה נטל גופי, מקלט רדיו פוער לווע' וסולט לחלל צלילי סמכה קולניים, ושברו עונים מנוונים סטורים כלאחר קרב. נא להכיר: גילי 22 שנה וזהו חלומי הרא' שון במוצאי שבת ראשון שנשאיתי לבדי. ובכן רותי, הכל התחיל בגלך. הייתי משועשם ואדיש, מה שנקרא מצוברת. דברי קוהלת הדהדו באוזני כפעמונים בצחאר הגמל. סובכתי בין ארבעת הכ' תלים, סקרתי כבואתי בראי בקורת-זרה, אימצתי שרירי בתרגילי התעמלות שונים וצנחתי לכורסה, כשהני צובר על ברכי חוברות העונס הזה.

מבלי משים פתחתי את כל הדפים כי מדורך הקבוע, וחרתי אחר איגרת פיקנ' שית מאיוו חתיכה נשיית... לאחר מכן, סידרתי את כל העתונים בצורת קלפים מאורגנים למשחק, כך שרק תמונתך בצי' בצה אלו מכל גליון. התבוננתי, פסק בוהה וספס מנומנם, בעשרות עינייך ר' גומותיך הנשקפות אלי בעשרות ספסים, ונסיתי לספור את העגילים הלבנים ש' באוזנך...

ואולם אס אס נתעמעם שאון השוע' לגנד שמורות עיני הכבדות יצאת לפתע, דמות חיה מחוך תמונותיך, וניצבת מולי בשמלת ערב מקסימה ומתחננת.

בתור סמל קרבי לשעבר לא נתבהלתי כלל, ונעזימת הסגנו היפה היתה עליה מצויינת לכרוך זרועי סביבך ולמושך עליה לקצב הנעים והמשכר.

לא יהיה לך רזאי העזן לספר לקור' איך כיצד סמכת ראשך על כתפי, וכיצד הרעפתי עלייך שלה... הפרתתי את המנגינה משקראתי בשמך ברוך, וכש' הרמת זוג עיניים נוצצות ושאלת בקול מתנגן לחפצי, לאסתי: "רצוני במספר סידורי במדור, מספר סידורי אשר אליו תשגר נערה יפה ועדינה את הגיגי גפי' שה וחחיותיה. עליה להיות נשיית, עליה וחיננית. והיה כי תשאל הנערה, אמרי לה כי קחים לדמותי - ארוכים, לאופי עבים.

תחי סני - נאים, הרגלי - יאים עוסק ומתחרה בספורט צופה ומפגין על במה ונמשך מכל לעתונאות.

הזייתי נסתיימה כשהרמתי בקצות אצי' בעותי את נסטרך ושאלתי חרש: "מב' טיחה לי, רותי?" ואת המהמת בקול צרוד ואמרת: "כן..."

זוכרת?"

יש לכן מול, נערות, שלא אתחרה בן הצלחה של לא השנתון שלי. פרט לזה על לתקן פרט חשוב: אין לי כל שמלת ערב ואני שונאת לרקוד, וקולי צרוד רק כשאני מצוננת. אך מותר לח' לום, לא כן?